

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: Usl-3137/21-15

PRIJEMNI ŠTAMBLJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 30.10.2023., 07:41:35 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/21-01/89	376-08/P	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost
437-23-07	0	

d3598529

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivani Horvat, uz sudjelovanje Ankice Zorić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, iz Zagreba, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, dana , nakon održane usmene i javne rasprave, 26. listopada 2023.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/831, URBROJ: 376-08-21-4 od 30. rujna 2021., te zahtjev za naknadu troška ovog upravnog spora.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika, odbačen je zahtjev za rješavanje spora korisnika kao nedopušten.

2. U tužbi i tijekom spora tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika, te u bitnome navodi kako je tužitelj sa zainteresiranom osobom bio sklopio dva ugovora sukladno postupcima otvorene javne nabave, s rokom trajanja do 30. travnja 2021. Smatra kako bi predmetni ugovori bili podložni odredbi članka 41. stavka 16. Zakona o elektroničkim komunikacijama, međutim da, nakon isteka trajanja II Ugovora za elektroničke komunikacijske usluge u nepokretnoj mreži, točnije 30. travnja 2021., daljnji odnos između tužitelja i zainteresirane osobe – nije više odnos koji se temelji na javnoj nabavi, već se radi o odnosu između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga kako to predviđa članak 51. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Kako se prigovor tužitelja odnosi na razdoblje nakon 30. travnja 2021., tužitelj smatra da nije bilo uvjeta da predmetni zahtjev bude odbačen pozivom na odredbu članka 40. stavka 16. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

3. Stoga predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji i poništi osporavano rješenje. Potražuje trošak upravnog spora u ukupnom iznosu od 622,14 EUR/4687,50 kn.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda iz obrazloženja osporavanog rješenja, u odnosu na navode tužbe ističe kako je tužitelj obveznik

javne nabave i javni naručitelj u smislu Zakona o javnoj nabavi i ne podliježe primjeni Zakona o zaštiti potrošača, budući da tužitelj nije potrošač u smislu Zakona o zaštiti potrošača. Također je tužitelj sam u zahtjevu za rješavanje spora naveo da mu zainteresirana osoba trebala dostaviti ponudu jer bi tužitelj po isteku Okvirnog sporazuma, kao obveznik javne nabave, bio u mogućnosti samostalno provesti postupak jednostavne nabave za tzv. "prijelazno razdoblje" do donošenja novog Okvirnog sporazuma. Štoviše, ističe, tužitelj se u svom zahtjevu za rješavanje spora upravo pozivao na ugovor o javnoj nabavi kada je zainteresirana osoba nakon isteka ugovora odlučila primjenjivati cijene temeljem javno objavljenog cjenika usluga.

5. Stoga predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

6. zainteresirana osoba u ovom sporu, u odgovoru na tužbu u bitnome navodi kako se spor odnosi na osporavanje Odluke o reklamaciji od 30. srpnja 2021., a vezano za Okvirni sporazum i Ugovore za elektroničke komunikacijske usluge sklopljene nakon provedenog postupka javne nabave, a kako predmetni ugovor nije produžen, tužitelju je na računima izdanima za svibanj i lipanj 2021. godine, naknada za pružene usluge naplaćena sukladno važećem cjeniku zainteresirane osobe. Navodi kako je tužitelj, ukoliko je htio nastaviti koristiti usluge u skladu s provedenim postupkom javne nabave i sukladno ranije ugovorenim uvjetima, trebao je za vrijeme trajanja ugovora sklopiti II. Dodatak II. Ugovoru i produljiti trajanje ugovora na razdoblje do okončanja novog postupka javne nabave što je i sam naveo u zahtjevu za rješavanje spora.

7. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

8. Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja Sud je izvršio uvid u spis, kao i spis tuženika koji sadrži podatke o činjeničnom stanju utvrđenom u upravnom postupku te je održao usmenu i javnu raspravu.

9. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud ocjenjuje da tužbeni zahtjev nije osnovan.

10. Člankom 51. stavkom 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17, dalje: ZEK), propisano je da u slučaju spora između krajnjeg korisnika i operatora, u vezi s pružanjem usluge, iznosom koji je korisnik zadužen za pruženu usluga, kakvoćom pružene usluge ili prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora korisnik može podnijeti zahtjev za rješavanje spora HAKOM-u, u roku od 30 dana od dostavljanja pisanog odgovora Povjerenstva za pritužbe potrošača pri operatoru.

11. Člankom 41. stavkom 16. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je da se odredbom ovog članka ne primjenjuje na ugovore sklopljene u postupku javne nabave elektroničkih komunikacijskih usluga.

12. Iz podataka spisa predmeta, dostavljenih sudu uz odgovor na tužbu nesporno proizlazi da je tužitelj sa zainteresiranom osobom sklopio I. Ugovor za elektroničke komunikacijske usluge u nepokretnoj mreži, te nastavno II. Ugovor za elektroničke komunikacijske usluge u nepokretnoj mreži i konačno, za vrijeme trajanja ugovora, sklopljen je i I. Dodatak II. Ugovoru kojim je izvršena izmjena ugovora i produljeno trajanje ugovora 30. travnja 2021.

13. Naime, zahtjev tužitelja odnosi se na Odluku o reklamaciji od 30. srpnja 2021., kojim je odlučeno o prigovoru tužitelju na izdane račune za svibanj i lipanj 2021. godine, jer je tužitelj smatrao da nije bilo uvjeta za naplatu usluga sukladno važećem cjeniku zainteresirane osobe, već da je zainteresirana osoba trebala ponuditi pisani prijedlog ugovora kojim bi se odredila prava i obveza pružatelja i primatelja usluga za razdoblje i nakon 30. travnja 2021. (nakon isteka važenja sklopljenih ugovora). Naime, u predmetnom zahtjevu tužitelj je od tuženika zahtijevao

da temeljem uvida u ranije sklopljene ugovore utvrdi koja su prava i obveze ugovornih strana, a posebno da li je prema istima obvezan platiti račune za telekomunikacijske usluge za mjesec svibanj i lipanj 2021., u šesterostruko uvećanim iznosima za pružanje usluge u odnosu na ostale mjesečne račune u proteklom dvogodišnjem razdoblju.

14. Dakle, tužitelj je sam u svom zahtjevu naveo kako smatra da računi nisu pravilno izdani, jer su cijene pruženih usluga obračunate sukladno važećem cjeniku, a ne sukladno ranije sklopljenim ugovorima, koji su u međuvremenu prestali važiti, te predlaže da tužitelju budu dostavljene ponude od strane zainteresirane osobe, jer tužitelj po isteku Okvirnog sporazuma kao obveznik javne nabave je bio u mogućnosti samostalno provesti postupak jednostavne nabave za tzv. "prijelazno razdoblje" do donošenja novog Okvirnog sporazuma kojeg će zaključiti osnivač ustanove, Grad Zagreb.

15. Dakle, iz navedenog jasno i nesporno proizlazi kako je tužitelj obveznik javne nabave i javni naručitelj u smislu Zakona o javnoj nabavi, slijedom čega isti ne podliježe primjeni Zakona o zaštiti potrošača, jer isti nije potrošač u smislu navedenog Zakona. Slijedom navedenog, a s obzirom da je zahtjev tužitelja bio usmjeren na osporavanje odluke reklamacije od 30. srpnja 2021., vezano za Okvirni sporazum, II. Ugovor i I. Dodatak, odnosno posljedice koje su nastupile jer nije iskorištena mogućnost da se za vrijeme trajanja II. Ugovora sklopi II. Dodatak i produlji trajanje ugovora na razdoblje do okončanja novog postupka javne nabave, te kraj činjenice da se u konkretnom slučaju nesporno radi o tužitelju koji je obveznik javne nabave - javni naručitelj, tuženik je pravilno, imajući u vidu citiranu odredbu članka 51. stavka 1. i članka 41. stavka 16. Zakona o elektroničkim komunikacijama, zahtjev tužitelja za rješavanje spora odbacio, jer, kako to pravilno zaključuje tuženik isti predmetni zahtjev nije mogao rješavati kroz postupak rješavanja spora između krajnjih korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga.

16. Imajući u vidu navedeno, predloženi dokazni prijedlog saslušanja nije proveden, jer je ocijenjen nesvrhsishodnim.

17. Kako, po ocjeni ovog suda, osporavanim rješenjem tuženika nije povrijeđen Zakon na štetu tužitelja valjalo je temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16, 29/17. i 110/21– dalje: ZUS) odlučiti kao u izreci, pri čemu se odluka o trošku temelji na članku 79. stavku 4. ZUS-a.

U Zagrebu, 26. listopada 2023..

Sudac:
Ivana Horvat

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

1. odvjetnik .

2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9

3.

3. U spis

Dokument je elektronički potpisan:
Ivana Horvat

Vrijeme potpisivanja:
27-10-2023
10:41:54

DN:
CN=HR
OU=UPRAVNI SUD U ZAGREBU
2.6.4.97=DC119841544E57703E25153318345639343437
OU=Signature
S=Ivana
O=Ivana
CN=Ivana Horvat